

ע"פ 2684/22 - בע"פ 2684/22 בע"פ 2708/22, אילן עמרם נגד בע"פ 2684/22 בע"פ 2708/22, מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2684/22

ע"פ 2708/22

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

לפני:

אילן עמרם

המערער בע"פ 2684/22
והמשיב בע"פ 2708/22

נגד

מדינת ישראל

המשיבה בע"פ 2684/22
והמעררת בע"פ 2708/22

ערעור על הכרעת הדין שניתנה על ידי כב' השופטת
יפעת שטרית מיום 24.11.2021 וערעורים על
גזר הדין שניתן על ידי כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
מיום 10.3.2022 של בית המשפט המחוזי בנצרת
בת"פ 4377-05-21

כ"ג בטבת התשפ"ג (16.1.2023)

תאריך הישיבה:

עו"ד מוטי לוי

בשם המערער בע"פ 2684/22
והמשיב בע"פ 2708/22

עו"ד נועה עזרא-רחמני

בשם המשיבה בע"פ 2684/22
והמשיב בע"פ 2708/22

פסק-דין

1. המערער בע"פ 2684/22 (להלן: המערער) הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ותקיפת חסר ישע, לאחר שתקף אישה בת 62, חסרת ישע עם מוגבלות שכלית ונפשית. עקב כך התדרדר מצבה של קורבן העבירה, כפי שעולה מתסקיר נפגעת העבירה. בנוסף לכל אלה, הורשע המערער בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובאיומים כלפי השוטרים שעצרו אותו לאחר השוד, וכן בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. המערער הורשע גם בעבירה של איומים כלפי אחותו ואחיינו, בתיק נפרד שאותו ביקש לצרף.

בגין כל אלה, נדון המערער ל-66 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים -4 חודשים במצטבר ו-5 חודשים בחופף, כך שסך הכל הושתו על המערער 70 חודשי מאסר בפועל.

על גזר הדין נסבים שני הערעורים שלפנינו (נציין כי המערער הלן גם על הכרעת הדין, על אף הודאתו, אך חזר בו מערעורו בעקבות המלצת בית המשפט).

2. לא מצאנו ממש בערעורו של המערער. מנגד, אין לכחד כי יש ממש בערעורה של המדינה, הן לנוכח הנזק שנגרם לקרבן העבירה, והן לאור עברו הפלילי הכבד של המערער. בהתנהגותו ובדבריו של המערער בעת הדיון לפנינו (מה שהביא להוצאתו מהאולם), אך הוכיח המערער כי לא הפנים כלל את מעשיו, ואין בו שמץ של אמפתיה לקרבן העבירה, והדברים עולים גם מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו. במצב דברים זה, השיקול של הגנה על הציבור תופס את הבכורה ודוחק את נסיבותיו האישיות הקשות של המערער.

התלבטנו אפוא אם אין מקום להיעתר לערעורה של המדינה, אך בהינתן נקודת המוצא לפיה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש, ומאחר שלהודאתו של המערער יש ליתן משקל בענישה, מצאנו שלא להיעתר לערעור המדינה.

3. סוף דבר ששני הערעורים נדחים.

ניתן היום, כ"ג בטבת התשפ"ג (16.1.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט